

W trakcie budowy może wystąpić konieczność wniesienia korekty do projektowanego zagłębienia uwzględniając faktyczne położenie istniejących przewodów oraz inne warunki stwierdzone przekopami inwentaryzacyjnymi na trasie budowanego przewodu. Wszelkie zmiany wykonywać, po wcześniejszych uzgodnieniach z PWiK Sp. z o.o. w Kaliszu.

Projektowany przykanalik sanitarny należy wykonać z zachowaniem przejazdu pojazdów w trakcie trwania robót. Przejście poprzeczne pod zjazdem, należy wykonać bez naruszenia konstrukcji nawierzchni, w rurze osłonowej $\varnothing 273,0 \times 7,1$ mm lub PE Dz 250 x 14,80 mm.

Należy unikać umieszczenia złączy w rurze osłonowej.

Jeżeli jest to konieczne z uwagi na długość przejścia przewiertu, zastosować połączenie nierozłączne. Rura osłonowa z obu końców musi być otwarta podczas próby szczelności rury przewodowej. Tak, aby można było stwierdzić czy nie ma wycieku, a po zakończeniu próby oba końce muszą być skutecznie zabezpieczone przed zamuleniem np. manszetami, opaską mitemokurczliwą, pianką PUR. Rurę przewodową umieścić w rurze osłonowej na odpowiednio dobranych opaskach dystansowych (płozach). Podstawowym wymogiem jest zachowanie prostopadłości i stabilności tylnej ściany komory podczas wciskania. Dopuszcza się również wykonanie komór ze ścianek szczelnych lub płyt betonowych. Podłoża komór mogą być wykonane z betonu, płyt betonowych, belek stalowych czy dla mniejszych wiertnic belek drewnianych. Ważne by podczas przycisku podłoże było stabilne. Zaleca się wykonać niezależny fundamencik. Wszystkie komory przeciskowe winny być tak wykonane, by spełniały warunki wytrzymałościowe, gwarantowały stabilność wiertnicy oraz spełniały warunki BHP. Na rurze przewodowej zastosować płozy typu „BR” Firmy Integra Gliwice Płozy montować w odległości co 1,5 m.

Technologia przecisku sterowanego dzieli się na trzy etapy. Pierwszą czynnością poprzedzającą przecisk rury osłonowej jest wytyczenie osi kierunku poprzez wiercenie pilotażowe z wykopu początkowego do docelowego. Sterowanie odbywa się za pomocą kontrolowania kierunku wiertła. Po wykonaniu otworu pilotażowego kolejnym krokiem jest przecisk rur osłonowych z jednoczesnym rozwierceniem otworu do zaplanowanej średnicy. Urobek jest odbierany w wykopie początkowym, dokąd transportowany jest za pomocą przenośnika ślimakowego. Ostatnim etapem jest przecisk hydrauliczny rur przewodowych z jednoczesnym wypychaniem rur osłonowych do wykopu docelowego.

Przykanalik sanitarny wykonać z rur kanalizacyjnych PVC - U $\varnothing 200/160$ klasy S lite przeznaczonych do budowy sieci zewnętrznych klasy SN8 wg PN-EN 1401, łączonych kielichowo na uszczelkę wargową. Dno wykopu wykonać o spadku przewidzianym w części graficznej opracowania.

Przed ułożeniem rur w wykopie należy sprawdzić czy nie są one uszkodzone. Ułożone rury muszą ściśle przylegać do podłoża na całej długości.

Ułożony przykanalik (poza metoda bezwykopową) należy przykryć ręcznie piaskiem lub żwirem pozbawionym kamieni do wysokości 30 cm ponad rurę.

Każdą warstwę zagęszczać przez ubijanie ubijakami mechanicznymi. Projektuje się pełne umocnienie ścian wykopów, za pomocą bali drewnianych lub stalowych profili o wytrzymałości min. 47 kN/m².

Po zagęszczeniu należy przystąpić do dalszego zasypu warstwami wcześniej wydobytym urobkiem. Zagęszczenie strefy kanałowej w drodze dojazdowej wykonać do wskaźnika 0,98 w skali Proctora. Przyjmuje się wymianę 100 % gruntu do zasypki, na dobrze zagęszczony piasek średni.